

Binnenkort verschijnt Pat Dolnez' nieuwe dichtbundel *Hotemetoten*. Zelf zou hij iedereen de **graphic novel *Shortcomings*** van Adrian Tomine aanraden.

De laatste jaren ben ik helemaal *into de graphic novel*, de Canadese en Amerikaanse exemplaren in het bijzonder. Net zoals veel graphicnovelauteurs grijpt

Tomine terug naar onze eigen Frans Masereel, die wereldwijd wordt beschouwd als de peetvader van de beeldroman.

Shortcomings is een kunstwerk, bijzonder mooi en geraffineerd. Eigenlijk zou je elke tekening apart moeten inlijsten. Ook het verhaal is gestoeld op de literaire traditie die *la condition humaine* onder de loep neemt, het hunken van mensen naar een beetje okselwarmte. Wat ik zo sterk vind aan *Shortcomings* is dat Tomine erin slaagt het politieke persoonlijk te maken. Tanaka en Miko zijn een liefdespaar Amerikanen van Japanse origine die voortdurend ruziën. Allebei beschuldigen ze elkaar van racisme. Zij vindt dat hij te veel naar de ranke, blanke meiden kijkt, hij dat zij te jaloers is. Je leeft met hen mee, net omdat je voelt dat ze niet zonder of met elkaar kunnen. Je kijkt zozeer mee in de huiskamer dat je je bij momenten in hun gesprek zou willen mengen.

Het hele verhaal is confronterend. Dat koesteren van mysterie, van leugentjes om bestwil is heel herkenbaar. De soms provocatieve en brutale vijandigheden zorgen voor flashbacks van een eigen relatie waarin je met getrokken messen tegenover elkaar stond. Daarnaast zitten er ook personages in die zich even onuitstaanbaar interessant voordoen als je je zelf op een feestje wel eens durft te gedragen. Zoals de pocherige man die meteen met filmlijstjes op de proppen komt, pijnlijk herkenbaar (*lacht*).

Er zijn duizend en één redenen waarom ik net deze *graphic novel* nu tot mijn favoriet benoem. Ik heb het genre ontdekt toen ik op een regenachtige dag ging schuilen in een Mechels winkelcentrum. Heel toevallig kwam ik er in *De Stripkever* terecht. Toen ik weer buitenkwam, was ik 175 euro armer, maar scheen de zon. Veel te lang werden *graphic novels* in het verdomhoekje weggestoken, of naast de *Jommes* en *Merho's*. Nu staan ze bij de kunst of literatuur, zo hoort het. (*B.D.C.*)